

tænkningen og i det Foredrag, hvormed jeg indledede Forhandlingen om denne Sag, gjort gældende, at hele Udvalget — i alt Fald de Medlemmer af Udvalget, der have taget Del i Forhandlingen — have været enige om, at Lovforslaget i den Henseende maatte ikke gik vidt nok; men man har jo ment, at man burde standse her ved dette Forsøg og siden tænke paa at udbide denne Institution videre, naar en Gang Beslighed dertil gives, og man har indhentet de nødvendige Erklæringer i saa Henseende. Men affkurat den samme Anke, som det ærede Medlem i den Henseende kom med overfor det foreliggende Forslag — eller jeg kunde fristes til at sige den modsatte Anke — kunde gøres mod hans egen Endring. Han tager jo heller ikke i sit Endringsforslag alle dem med, som ernære sig ved legemligt Arbejde, og dermed standser han i hvert Fald. Men der er jo mellem dem, der ernære sig ved legemligt Arbejde, en hel Masse Mennesker, som egentlig slet ikke ere udsatte for nogen som helst Fare i deres Erhverv, en hel Masse Mennesker, der aldeles ikke ere mere udsatte derfor end andre, som ikke ernære sig ved legemligt Arbejde. Hvad siger det ærede Medlem om en Skræder, en Skomager eller en Urmager? (Berg: Ikke andet end godt!) Ja, jeg agter heller ikke at laste disse ærede Medborgere. Jeg spørger ham kun, hvis han vil høre det, om han anser det for mere farefuldt f. Eks. at sidde paa en Stol og rengøre et Ur end at sidde paa et Kontor ved et eller andet Arbejde. Men det ærede Medlem tager Urmageren og Skræderen med, men ikke den, som sidder ved Kontorarbejde, Kontoristen eller deslige. Men jeg vil da gøre opmærksom paa, at naar en Skræder en Aften gaar i Byen, f. Eks. med et Stykke Tøj til en Kunde, og er uheldig, idet der falder en Mursten eller en Urtepotte ned og affstedkommer Ulykkestilfælde paa ham, eller han f. Eks. kommer ind under et Stillads, der i samme Djeblig falder ned og bevirker, at han bliver mere eller mindre kvæstet — hvorfor i Alverden vil det ærede Medlem saa have, at den paagældende Mand, hvis Arbejde, der altsaa ikke er forbundet den allerringeste Fare med, skal have Ret til at kræve Erstatning for det Uheld, han her har haft, medens den Kontorist f. Eks., som gaar hjem fra sit Kontor, og

hvem affkurat det samme Uheld træffer, ikke skal have samme Ret? Jeg synes, at naar det ærede Medlem bebrejder os, at vi slippe paa et for tidligt Tidspunkt, kunne vi med affkurat samme Ret bebrejde ham, at han ogsaa slipper paa et for tidligt Tidspunkt. Men jeg vil rigtignok hellere vende det om og, naar han bebrejder os, at vi tage for saa med, bebrejde ham, at han tager for mange med. — Jeg skal dernæst med et Par Ord omtale de Arbejdsgivere, der falde ind under det ærede Medlems Endringsforslag § 2 Nr. 1, nemlig dem, der selv skulle assure deres Arbejdere. Blandt disse har det ærede Medlem jo alle de Arbejdsgivere, som have Husbygning, Skibsbygning, Bro- og Vejbygning; dem har det ærede Medlem blandt andet med. Hvad nu Husbygning angaar, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der derved vil blive en Omstændighed, som vil tage sig ganske artig ud. Lad os tænke os det Tilfælde, at vi skulle have repareret vort Tag eller skulle have et Hus omtækket; dermed bære vi os paa Landet saaledes ad, at vi sende Bud efter en Tækkemand og leje ham i dagvis til at foretage dette Arbejde. Hvem tror nu det ærede Medlem vilde driste sig til at tage en saadan Mand i sit Arbejde, forinden han har ham assureret, naar denne Bestemmelse eksisterede? Ellers maa man da gaa en anden Vej og søge Underretning om, for man tager en saadan Mand i sit Arbejde, om han er assureret; det maa man gøre, inden man drister sig til at lade ham gaa paa Huset. Eller hvis man tænker sig, at man har en Murer, som skal op og gøre Skorstenen i Stand; læt at man har en saadan Arbejder, og man ikke i Forvejen har forvisset sig om, om han var assureret mod Ulykkestilfælde, ja saa staar man der. Enten skal man hen og have Manden assureret, inden han foretager Reparationen, eller ogsaa skal man udsætte sig for en Udgift, hvis Manden kommer galt afsted, af op til 3,600 Kr. (Berg: Jo, affkurat!) Ja, vi ere jo godt enige, det ærede Medlem og jeg, og det glæder mig at høre. Eller lad os tage Skibsbygning; det er ikke blot de store Skibsbyggere, som der er taget Hensyn til, men ogsaa de smaa Skibsbyggere, som arbejde med ganske saa Følg og bygge smaa Skibe. Saadan en Mand skal, hver Gang